

אברהם, רוי, ויולט ורליה אמל
מכונה חתכה לו את כף היד

הווילה והמכונית של רוי אמל
דודיק קיבל את החלק שלו

הסיפור שלא ייאמן: "התייעצתי עם שר המישפטים!"

חשבו שלא כראי להכניס את המיטרה לאמביציה. הם הציעו שנחכה כמה ימים, נעקוב אחר ההתפתחויות ואז נשב טוב. **אני לא בטוחה שאני מבינה. איך שר המישפטים יכול לסייע לך אחרי שהעניין מצוי במישול מיש-מירי?**

הוא יכול לבקש מהוועץ המישפטי לברוק...

זה במילא יגיע ליועץ המיש-מירי?
ממ, אחרי שהמישפטים תסיים את הקצרתה.

כן, ככה הסבירו לי, אבל כשזה יגיע, רן יפקח שלא יקפחו אותי!

אחרי שעמעתה את הסיפור (הבאתי אותו כאן בנוסח מצונזר) התמוה הזה פעמיים, יום אחר יום, שוחחתי, גם אני, עם מצא ועם מרדור. גם הם, כשאר חבריהם, העדיפו להאיר את עיניי. "שלא לציטוט", ואחריכן התני-סחו במישנה-ההירות:

יחושע מלצא: "הוא (אברום) פנה אליי, איך עוזרים לדודיק? תדגישי: בשעות האלה דודיק עוד לא היה עצור! (דודיק אפל נעצר פחות או יותר בעת השיחה, אך יש להניח שאיש מהנוגעים בדבר טרם ידע על כך).

"הוא אמר לי מראש: אחריך אני פונה לדן מרדור!"

"אני אמרתי לו — ופה הוא סיפר נכון — כל מה שאתה צריך ממני..."

"אבל תקשיבי טוב, הוספתו. אבל אצלי בוועדה הכל פתוח, יש עיתונות, או תשקול..."

"כשאנחנו פגוע פונה כדאי שיעודדו לכן שלן, או אפשר להתעלם ממנו? הוא שפך את מרליבו, איך יורדים לחייו של בנו. או אמרתי לו: אני מוכן לכנס את הוועדה, אבל תשקולי, אמרתי לו שאחד החברים —

גם נקטתי בשם: רובי ריבלין (ריבלין) — יעלה את זה במליאה. אז המליאה יכולה להעביר זאת לוועדה שלי. הכל — בצורה תקינה. לא התכוונתי ליוזם את הדיון בוועדה בעצמי. בכלל, אל תשכחי שהכנסת לא חייבת להעביר את הדיון לוועדה... או מה או

בסך-הכל נהגתי בסכר-פנים-יפות."

דן מרדור: "ברור לאברהם אפל ולכל אחד אחר שלא התערבת, ושלא

אתערב, בהליך מישפטי. זה ידוע לכל אחר: שאני אתערב לא היה ולא נברא!"

כ בר 12 שנים נמצא הליכוד ב"שילטון. בכל זאת נוטים רבים בניכור להתבלבל ולחשוב על המערך כעל מיפלות-המימסד.

הסיבות לכך נעוצות הן בעצלות וב"סיאוב שדבקו במערך, שאינם מתאימים למיפלות-אופוזיציה לוחמת, הן בחוסר התרבות השילטונית של כמה מנציגי הליכוד. אצלם, ערכים נאים כמו "ידידות", "עזרה לזולת" קודמים לכל, גם אם זה נוגד את הנהלים התקינים.

הנה סיפור:
"זוכרת שראית אותי ביום השלישי בכנ"ס? סת"ל שאל אותי אברום אפל החביב, את עליתי וישבתי שם שעה וחצי עם דן מרדור..."

ישבת עם שר המישפטים, בשעה שהמשרשה של בנך נחקרת במישפטים?

כן, תחילה ישבתי עם יחושע מצא, שהוא יושב-ראש ועדת-הפנים של הכנסת, ואחר כך ישבתי עם רובי ריבלין (חבר-כנסת הדי-סייך למתנה לוי, שאליו משייך דודי אפל) ודן מרדור.

מצא אמר לי: "אברהם, אם אתה רוצה, נזמן את מפכ"ל המיטרה לוועדה (וע' רת-הפנים של הכנסת) ומייד! אני משאיר את זה לשיקולך. תחליט ותודיע לי" או תלכתי להתיעץ עם ריבלין ומרדור..."

אני חייבת להבין: הלבנת התייעץ עם שר המישפטים?

כן, עם מרדור...

ומה הוא ייעץ לך?
מרדור אמר שלפי שעה הוא מתנגד להצעה של מצא. גם ריבלין התנגד. שניהם

מי מאלה שנוהג לספר "איך בנית אותם", הציע לך בעת עזרה?

אני פנית ליהושע מצא ודן מרדור (ראה מיסורח) מפני שהם בתפקידים שהם יכולים לעזור, אבל טילפנו רוני (מילוא) וביבי (נתניהו). דן (מרדור) פגש אותי היום (יום שישי) באיזה פורום. טילפן צ'יק' (שלמה להט), וגם מנחם אריאב, שיושב כיום באיזה בית-חולים, והיים קורפן, ושרה דורון. כולם גם הציעו להגיש שאילתא לשר-המיטרה.

כירלם?

או רובם. כל טלפון עשה לי כזאת דקירה בלב. כולם אמרו לי: "אל תיקח ללב..." איך אפשר שלא לקחת? או שהם שואלים אותי: "אתה צריך משהו?" או יש כאלה מעטים שבאמת מתכוונים לכך.

מזל?

עזוי לנדראו. הוא כוכב גדול! רק מה? הוא צנוע. הוא בחור בלתי-ירגיל, נסיך אמיתי.

נתחיל אחרי-אחד: את מי בנית?

נו, את מי לא? למשל, אני תומך בארנס — לא, אני לא מחנך-ארנס! — אבל התנועה זה אני! אני המצאתי את דוד לוי. אני נסעתי לבית-שאן והורדתי אותו מהפיגומים... אני פשוט לא בעדו כראש-התנועה, מפני שהעם לא יבחר בו כבראש-משלה.

יכול להיות שמחר — רק שאלוהים יתן לי כוח ובריאות — אגיד לוקנים: "לכו הביתה!" יכול להיות שמחר אחליט שבני בגין צריך להיות במקומם, או אולי ביבי נתניהו, או מישהו אחר.

אני לא בטוחה שאני מבינה עד הוסף: מה פירושו, "אני אחלוט"?
למשל, בני בגין: אני ראיתי שרוחל'ה

דוד אמל
הוא בן של אמא

הם בטח חושבים שאני יושב עכשיו איתך ומספר לך איך בנית את ההוא ואיך קידמתי את ההוא...

מה הם אומרים:

כ ולם-כולם היו בניו. רוב הטכסט השגור בפי של אברהם אפל הוא בנוסח: "בנים רוממתי וגידלתי..."

"אבל הבנים, כאלה החיים, העדיפו לחשוב היטב בטרם יתייחסו. לציטוט" לתופעה ששמה "אפל".

נכון, גם העיתוי רגיש. אבל מזמן לא נתקלתי בניסוחים כלי-כך מנוסחים. מילת-המפתח היתה — והירות. מצד אחד מדובר בעקיפין במרשה הנחקרת במישפטים — למה להסתבך שלא לצורך? מצד שני מתהלכות אנדות על כוחו של אפל-האב בגיוס קולות בנופים השונים של המיפלגה, ובעידן הבהירות הדמוקרטיות של הליכוד, שבו יכולים להיקבע גורלות על חודו של קול — בשביל מה להסתבך ללא צורך?

רוני מילוא: "אברהם אפל הוא איש חביב, נוח לבריות, הנהנה לעסוק בפוליטיקה. אם הוא ידיד שלי? ידיד! הבה נאמר שאני בהחלט מחבב אותו!"
בני בגין: "את, זוכרת מה שאמרתי בטלוויזיה לפני שנה? לא! רגע, תני לי להיזכר: שאני חולם שאני תקוע בחול, והוא — אפל — בא עם איזה פיתקה, שבה כתוב שאני חייב להתמודד על מקום בכנסת. התעוררתי עם יזעו קרה, כאפול רודף אחרי... זהו, הצטרפתי ללכת. את זה סיפרתי קבל עם-יודעה, וגם כיום אני מוכן לחזור על כך. אם הוא ידיד שלי? אהנו לא בדיוק בני אותו הדור..."

ביבי נתניהו: "אברום אפל, כמו דודיק וכל המישפחה, הם ידידים אישיים שלי. אני מאוד מעריך את ידידותו ואת רצונו לסייע בבניית דור-המשך לתנועה הלאומית."

דויד מנג: "ב-1981 דירבן אותי אברהם אפל לרוץ לכנסת. הוא בהחלט עזר, ודירבן. אם הוא ידיד שלי? אהנו בידידות, בקשרים שוטפים. הוא לא פנה אלי לעזרה עכשיו, אבל אילו — חסו-חלילה — היה נזקק, בוודאי שהייתי מנסה לעזור לו. אם אני מקבל ממנו עזות? אהנו נמנים פה ושם בכנסת. אז אהנו מדברים, ידידים."

משה קצב: "יש לי יחס חם, כבוד ותערכה כלפי ותיקי-התנועה, ובכלל זה אברהם אפל. אהנו בקשרי-ידידות. כמה אני חב לו! בדרכי הפוליטית סייעו לי מיספר גדול מאוד של תומכים מבין חברי מרכז-הרות, במיוחד הוותיקים, ואחד הבולטים בהם הוא אברהם אפל."